

בע"ח (ירושלים) 30343-05-13 - עמנואל ביארי נ' מדינת ישראל

בע"ח (ירושלים) 30343-05-13 - עמנואל ביארי נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

בע"ח (ירושלים) 30343-05-13

עמנואל ביארי (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שאול עזרא

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ים (פלילי)

בית המשפט המחוזי בירושלים

[13.06.2013]

כב' השופט בן-ציון גרינברגר

החלטה

1. לפני עתירה לגילוי ראיה, בה עותר המבקש להורות למשיבה לגלות לו את הראיות המפורטות בתעודת החיסיון שהוצאה על ידי השר לביטחון פנים, כב' השר אהרונביץ', ביום 6.5.13.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום בת.פ. 20672-04-13 המייחס לו שוד, עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. כמפורט בכתב האישום, ביום 11.3.13 פנתה המתלוננת (המכונה "ס"), אישה קשישה ילידת 1920, לחנות תכשיטים במרכז כלל בירושלים, שם מכרה צמידי זהב וקיבלה בתמורתם סכום של 7,200 ₪. ס' הכניסה את הכסף לתיקה, והמבקש, אשר עבר במקום, ראה אותה מכניסה את הכסף לתיקה והחליט לשדוד אותה. כשס' יצאה מן החנות, המשיב עקב אחריה עד שהגיעה ס' לתחנת אוטובוס, שם המתינה לקו מס' 75, אז התיישב גם המבקש מאחורי התחנה והמתין אף הוא. עת עלתה ס' לקו 75, עלה גם המבקש אחריה. ס' ירדה בתחנת אוטובוס ב"צומת הבנקים" ברחוב דרך חברון בתלפיות, וכשנכנסה ס' לחדר מדרגות המוביל לביתה, חטף המשיב את תיקה, דחפה על הרצפה ונמלט. במהלך הימלטותו, הוציא המבקש מתיקה של ס' סכום של 7,800 ₪, וזרק את התיק יחד עם שאר תכולתו בגינה בקרבת מקום.
3. כאמור, על בסיס העובדות הנטענות, הוגש כתב אישום נגד המבקש בגין שוד ביום 11.4.13.
4. ביום 6.5.13 הוציא השר לביטחון פנים תעודת חסיון על ידיעה מודיעינית מס' 13-0133-155, 13-0119-574 וכן כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את זהותו של האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדוח המודיעיני, לרבות מועד מסירת המידע. כמו כן, נכלל בתעודת החיסיון האמורה גם חסיון על כל פרט ומידע שעניינם השיטה, המקום, האמצעים ואופן הביצוע הטכני ששימשו בביצוע הקלטת השיחות וההסרטות במהלך החקירה, וכמו כן, כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהותו של המדובר המכונה "משה פרימברג", אשר שיתף פעולה עם המשטרה במהלך חקירת תיק זה, לרבות שיטות הפעלתו ולרבות חתימתו המופיעה בעמ' 3 להסכם הפעלתו ולרבות תוכנו של חלק 2 לחוזה הפעלתו מיום 4.4.13.

5. השר מנמק את החיסיון שהוטל על המידעים האמורים בכך שגילוי המידע ומסירתו, "יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב, באשר הם עלולים: לסכן שלומם של בני אדם; לפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה; ולחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעולותיה".
6. בטיעוניו של ב"כ המבקש לפני נטען כי הראיה היחידה שבידי המשטרה הקושרת את המבקש לעובדות הנטענות בכתב האישום הינה הודאה של המבקש במשטרת ישראל ושחזור שביצע. מאידך גיסא, במסדר זיהוי שנערך לו, המתלוננת לא הצליחה לזהותו. אי לכך, טוען ב"כ המבקש כי קיימת חשיבות מירבית לקבלת החומר החסוי שבידי המשטרה, אשר לטענתו טומן בחובו פוטנציאל הגנתי ממשי אם יש בו כדי לשפוך אור על זיהויו של מבצע העבירה.
7. כמו כן, טוען ב"כ המבקש כי למרות שכבר נחשף בפניו בפראפרזה שקיבל מהתביעה כי המבקש זוהה מסתובב באזור מרכז כלל, הרי שהשוד בוצע בתלפיות ולא במרכז העיר, כך שלכאורה אין במידע שבפראפרזה דיו כדי לבסס את המסקנה שהמבקש הוא זה אשר ביצע את השוד.
8. זאת ועוד, נמסר לידי ב"כ המבקש כי בין יתר המידעים שבידי המשטרה, יש גם מידע לפיו זוהה אדם אחר לגמרי שעקב אחרי המתלוננת ולא המבקש, וכמובן שמידע זה הינו חשוב במיוחד להגנת המבקש.
9. בתשובה טענה ב"כ המשיבה כי אין בחומר החסוי שום מידע אשר בכוחו לתרום להגנתו של המבקש, ובפראפרזה שנמסרה לב"כ המבקש נחשף כל המידע הרלבנטי לתיק, כך שלא תיגרם כל פגיעה בהגנת המבקש מאי חשיפת המידע החסוי; בעוד שחשיפתו עלולה לגרום נזק רב ליכולתה של המשטרה לאסוף מידע ממקורות שונים, ולפגוע בשיטות עבודה שאין בחשיפתן כדי להועיל למבקש עצמו.
10. לכך מוסיפה ב"כ המשיבה כי אומנם הופעל מדובר במקרה דנן, ברם פעילותו מול המבקש לא הובילה לתוצרים כלשהם, כך שאין כל הצדקה לחשיפת מידע כלשהו הקשור להפעלתו.
11. ב"כ המשיבה פירטה בתשובתה בעתירה כי זהותו של המבקש כמבצע של השוד נשענת, כמובן, על הודאתו ושחזור המעשה על ידו, ובנוסף לכך על צילומי וידאו ממצלמות בטחון באזור בנין כלל, אשר קלטו את המבקש כשעוקב אחר המתלוננת ס' באזור בנין כלל, מחנות התכשיטים בתוך בנין כלל ועד לתחנת האוטובוס שבה התיישבה כשהיא ממתנינה לקו 75 ואשר משם עשתה את דרכה הביתה לתלפיות. אין צילומי וידאו בתלפיות הקושרים את המבקש למקום, ברם ישנם איכונים הממקמים אותו במקום השוד, וראיות אלו מצטלבות יחד כדי להצביע על המבקש כמבצע העבירה.
12. בסוף הדיון נמסר לעיונו של בית המשפט החומר החסוי המבוקש. מעיון בחומר האמור עולה כי מעבר למה שנאמר על ידי ב"כ המשיבה בדיון, אין בחומר האמור אלא פרטים אודות זהותם של המקורות אשר זיהו את המבקש בצילומי הוידאו, הא ותו לא. אומנם, אחד מן המקורות האמורים זיהה בטעות אדם אחר במקום המבקש כמי שצולם באותם צילומי וידאו, אבל פרט לזיהוי המוטעה הבודד הזה, ישנם זיהויים נוספים אשר אכן זיהו את המבקש בצילומים האמורים.
13. נחה דעתי כי אין בגילוי פרטים אודות המקורות האלה כדי לתרום להגנת המבקש, וכמו כן, מאחר שהפעלת המדובר לא הובילה לשום תוצר שבו נעשה שימוש בגיבוש כתב האישום, הרי שאין כל רלבנטיות לחומר האמור אשר תצדיק את חשיפתו למבקש מול השיקולים לחיסיון שפורטו בתעודת החיסיון נשוא בקשה זו.
14. אשר על כן, הבקשה נדחית.
- ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ג, 13 יוני 2013, בהעדר הצדדים.